

ШАНУЙМО
ЖІНКУ — ЧАСТИНУ
РОДИНИ СОБОРНОЇ,
ВІЛЬНОЇ НЕНЬКИ
УКРАЇНИ

Увага! Увага! Прошу всіх встати!
Сьогодні ми будемо жінку вітати!
Це — першооснова! Вона — жінка — мати!
А тому я прошу шану віддати!

В поклоні доземнім схилили б чоло —
І то, мабуть, мало для цього було б.
Шануймо! Любімо! Кожної днини
Її — велич — жінку, богиню Україну!

Як її вшанувати! Ми навіть не знаєм.
З чим її порівняти? Мабуть, з короваєм
З рум'яним, високим, смачним, запашним.
Хліб — основа життя — тож тільки із ним!

Яким не було б життя це суворе,
Знайте, ранили може й слово,
Тож треба глядіти, щоб бува ненароком
Мам не образить необдуманим кроком.

Родина — це мама, родина — це тато.
Родина — це я. А нас є багато.
Тож знайте усі: моя родина —
Це вільна велика моя Україна.
Кохаймось у мирі, у щасті, у жінці.
Ми варті того, бо ми — Українці!!!

Я думкою лину до небес
повелителя,

Пошли матусі ангелочка,—
хранителя.

Хай їх береже і їхні родини,
Бо мами — майбутнє всієї країни.
Без них не буде продовження роду
Найкращого в світі мого народу.

Як для всіх людей це гоже
Я звертаюсь до тебе, Боже:
— Бережи всіх жінок на світі,
Дай здоров'я дорослим і дітям.

Хай горе і сльози їх обминають.
Хай радість і щастя вони лише мають.
Я повторюю все це без упину:
Бережи, Боже, маму і всю Україну.